II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2023/444

z dne 16. decembra 2022

o dopolnitvi Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z ukrepi za zagotovitev učinkovitega dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili na enotno evropsko številko za klic v sili „112“

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah ([1]) in zlasti člena 109(8) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 109(8) Direktive (EU) 2018/1972 Komisija za zagotovitev učinkovitega dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili na enotno evropsko številko za klic v sili „112“ v državah članicah sprejme delegirane akte, pri čemer naj bi bil prvi tak akt sprejet do 21. decembra 2022. S temi delegiranimi akti se dopolnijo odstavki 2, 5 in 6 člena 109 Direktive o ukrepih, potrebnih za zagotovitev združljivih, interoperabilnih, kakovostnih, zanesljivih in nepretrganih komunikacij v sili v Uniji v zvezi z rešitvami za določanje informacij o lokaciji kličočega, dostopom za končne uporabnike invalide in preusmerjanjem na najustreznejši center za obveščanje.

(2) Komunikacije v sili so pomemben element pri zagotavljanju javne varnosti, zaščite in zdravja. Državljani Unije več kot 30 let do služb za pomoč v sili dostopajo prek enotne evropske številke za klic v sili „112“. To bi jim bilo treba omogočiti tudi v digitalnem okolju. Državljanom bi morale biti zagotovljene izčrpne in pravočasne kontekstualne informacije, potrebne za obvladovanje izrednih razmer. Visoka raven povezljivosti, ki je cilj evropske digitalne preobrazbe, kot je razvidno iz Sklepa o vzpostavitvi programa politike za digitalno desetletje do leta 2030 ([2]), omogoča tehnološko migracijo elektronskih komunikacijskih storitev, ki jih uporabljajo državljani, zlasti invalidi, na tehnologije, ki temeljijo izključno na internetnem protokolu. Migracija z vodovno komutiranih tehnologij na paketno komutirane v elektronskih komunikacijskih omrežjih spodbuja uvedbo govornih storitev prek fiksnih in mobilnih upravljanih tehnologij VoIP, ki temeljijo na multimedijskem podsistemu na podlagi internetnega protokola, kot so klici prek omrežja LTE (VoLTE – *Voice over Long Term Evolution*), klici prek radijskega omrežja v 5G (VoNR – *Voice over New Radio*) in klici prek brezžičnega omrežja (VoWiFi – *Voice over Wi-Fi*). Paketno komutirane tehnologije omogočajo tudi besedilne in video storitve, kot sta storitev besedilnega sporočanja v realnem času in storitev celotnega pogovora. Teh komunikacijskih storitev na podlagi internetnega protokola starejša vodovno komutirana omrežja, kot so omrežja 2G in 3G, ki se ukinjajo, ne morejo podpirati. Zato je potrebna tudi migracija komunikacij v sili na paketno komutirane tehnologije. Namen te uredbe je zagotoviti, da se v tem postopku preobrazbe zagotovita kakovost in zanesljivost komunikacij v sili.

([1]) UL L 321, 17.12.2018, str. 36.

([2]) Sklep (EU) 2022/2481 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o vzpostavitvi programa politike za digitalno desetletje do leta 2030 (UL L 323, 19.12.2022, str. 4).

(3) Cilj služb za pomoč v sili je preprečiti, ublažiti ali obvladovati posledice izrednih dogodkov z zagotovitvijo nujne pomoči. Čas, potreben za zagotovitev nujne pomoči, bistveno vpliva na izid izrednih dogodkov. Za učinkovito zagotavljanje nujne pomoči sta potrebna hitra mobilizacija intervencijskih virov, s katerimi bi se lahko učinkovito obravnaval izredni dogodek, in hiter prihod na kraj intervencije.

(4) Cilj komunikacij v sili je končnim uporabnikom omogočiti dostop do služb za pomoč v sili, da bi lahko od njih zaprosili in prejeli nujno pomoč. Čeprav se komunikacije v sili vzpostavljajo med končnim uporabnikom in centrom za obveščanje, bi moral prejete informacije obdelati najustreznejši center za obveščanje in zahtevo posredovati službam za pomoč v sili, s čimer bi bil zagotovljen dostop do služb za pomoč v sili. Centri za obveščanje in službe za pomoč v sili se lahko prekrivajo ali pa so samostojni subjekti, odvisno od nacionalne organizacije sistemov centrov za obveščanje in služb za pomoč v sili.

(5) Da se omogoči dostop do služb za pomoč v sili, bi morale učinkovite komunikacije v sili zagotavljati pravočasno komunikacijo med končnim uporabnikom in najustreznejšim centrom za obveščanje ter pravočasno zagotovitev razpoložljivosti kontekstualnih informacij, vključno z informacijami o lokaciji kličočega. Kontekstualne informacije prispevajo k opisu izrednega dogodka, na primer o fizičnem okolju, stanju in zmožnostih vključenih oseb, lokaciji dogodka itd. Razpoložljivost in natančnost kontekstualnih informacij omogočata pravočasno opredelitev ustreznih intervencijskih virov in hiter prihod na kraj intervencije, na primer ko je na voljo natančna lokacija kličočega. Te informacije lahko službam za pomoč v sili prek komunikacij v sili posreduje končni uporabnik ali se samodejno pridobijo iz naprave končnega uporabnika ali iz omrežja.

(6) Lokacija kličočega je ena od najpomembnejših vrst kontekstualnih informacij, povezanih s komunikacijami v sili, in ima velik vpliv na njihovo učinkovitost. Natančnost in zanesljivost informacij o lokaciji kličočega vplivata na čas, potreben za opredelitev kraja izrednega dogodka in prihod služb za pomoč v sili na ta kraj.

(7) Direktiva (EU) 2018/1972 od pristojnih regulativnih organov zahteva, da določijo merila za natančnost in zanesljivost lokacije kličočega. Navedena merila predstavljajo minimalne ravni natančnosti in zanesljivosti informacij o lokaciji kličočega, ki jih je treba izvajati na ozemlju države članice prek tehnologij, ki temeljijo na omrežju, in tehnologij, ki temeljijo na mobilnih napravah. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije ([3]) bi morala merila v mejah tehnične izvedljivosti zagotavljati, da se lokacija končnega uporabnika določi tako zanesljivo in natančno, kot je potrebno, da lahko službe za pomoč v sili koristno priskočijo na pomoč končnemu uporabniku. Kombinacija teh tehnologij zagotavlja, da če z rešitvijo za določanje lokacije kličočega iz mobilne naprave najustreznejši center za obveščanje ne pridobi informacij o lokaciji kličočega, se lahko službe za pomoč v sili oprejo na lokacijo iz omrežja, da bi koristno priskočile na pomoč končnemu uporabniku, v skladu z merili za natančnost in zanesljivost lokacije kličočega, ki jih določijo države članice. Če merila za določanje lokacije kličočega ne omogočajo določanja minimalnih ravni natančnosti in zanesljivosti, se lahko zgodi, da službe za pomoč v sili ne prejmejo informacij o lokaciji kličočega, ki bi jih lahko učinkovito uporabile. Države članice bi morale oceniti kombinirani učinek tehnično izvedljivih rešitev za določanje lokacije kličočega ter določiti minimalna merila za natančnost in zanesljivost lokacije kličočega, ki bi, če bi se izvajala, omogočila koristno posredovanje služb za pomoč v sili. Koristnost natančnosti informacij o lokaciji kličočega se lahko razlikuje glede na območje, od koder izvira komunikacija v sili (npr. mestno ali podeželsko), in bi se lahko ustrezno upoštevala v določenih merilih. Za zagotovitev usklajenega pristopa v Uniji k določanju meril natančnosti in zanesljivosti, ki zagotavljajo minimalno raven kontekstualnih informacij, je treba opredeliti parametre, ki bi jih morali pristojni regulativni organi upoštevati pri določanju takih meril. Poleg tega je treba opozoriti, da morajo v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji pristojni regulativni organi med seboj sodelovati pri določanju meril za natančnost in zanesljivost informacij o lokaciji kličočega, tako da se posvetujejo z Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) ali drugimi ustreznimi forumi, pristojnimi za pripravo smernic v zvezi s tem, da bi bila zagotovljena polna učinkovitost člena 109(6) Direktive (EU) 2018/1972.

([3]) Zadeva C 417/18; Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. septembra 2019, AW in drugi/Lietuvos valstybė.

(8) Natančnost informacij o lokaciji kličočega se lahko izrazi kot najdaljši polmer območja iskanja za posredovanje, ki se predstavi službam za pomoč v sili. Čas za zagotovitev nujne pomoči bi se lahko bistveno skrajšal, če so najustreznejšemu centru za obveščanje na voljo natančne in zanesljive informacije o lokaciji kličočega iz omrežja ali iz mobilnih naprav, zlasti ko končni uporabniki, ki prosijo za nujno pomoč, ne morejo podrobno opredeliti svoje lokacije. Zato bi morale države članice za fiksna omrežja minimalne ravni natančnosti, ki se uporabljajo na njihovem ozemlju, izraziti kot informacije o lokaciji kličočega, povezane s fizičnim naslovom omrežne priključne točke, na primer z navedbo konkretne ulice, stanovanja, nadstropja ali podobne informacije. Za mobilna omrežja bi morale biti minimalne ravni natančnosti izražene v metrih za navedbo najdaljšega polmera horizontalnega območja iskanja, ki se predstavi službam za pomoč v sili za namene posredovanja. Če je to ustrezno in tehnično izvedljivo, bi bilo treba v metrih izraziti tudi merilo za višinsko ali vertikalno natančnost. Države članice bi morale oceniti, ali se ti parametri lahko uporabljajo za ponudnike medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, neodvisne od omrežja, kadar se te storitve uporabljajo v fiksnih ali mobilnih omrežjih.

(9) Zanesljivost lokacije kličočega bi se morala nanašati na dva vidika informacij o lokaciji kličočega: določitev in prenos. Zanesljivost informacij o lokaciji kličočega bi bilo treba določiti glede na statistične meritve, ki kažejo stopnjo uspešnosti, s katero se dejanska lokacija naprave, iz katere izvira komunikacija v sili, ujema s fizičnim območjem, navedenim na podlagi informacij o lokaciji kličočega. Komunikacija v sili bi morala sprožiti tako informacije o lokaciji kličočega iz omrežja kot tudi informacije o lokaciji kličočega iz mobilnih naprav, kadar so slednje na voljo. Zanesljivost informacij o lokaciji kličočega za službe za pomoč v sili bi bilo treba določiti kot kombiniran učinek obeh tehnologij. Zanesljivost prenosa informacij o lokaciji kličočega bi morala biti izražena kot stopnja uspešnosti tehnične rešitve za prenos informacij o lokaciji kličočega najustreznejšemu centru za obveščanje. V primeru lokacije kličočega iz omrežja je stopnja uspešnosti odvisna od zmogljivosti omrežja za prenos informacij, v primeru lokacije kličočega, pridobljene iz mobilnih naprav, pa od interoperabilnosti med mobilno napravo in omrežnimi viri, da se omogoči prenos, poleg tega pa tudi od zmogljivosti najustreznejšega centra za obveščanje, da prejme informacije.

(10) Da bi Komisija lahko spremljala merila za določanje lokacije kličočega, določena v skladu s to uredbo, bi morale države članice poročati o sprejetju meril in pojasniti, kako so upoštevale parametre iz te uredbe.

(11) Z Direktivo (EU) 2018/1972 se zahteva, da je dostop do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili za končne uporabnike invalide enakovreden tistemu, ki ga imajo drugi končni uporabniki. Načelo enakovrednosti pomeni, da bi morali imeti končni uporabniki invalidi možnost dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili na način, ki je funkcionalno enakovreden načinu dostopa do služb za pomoč v sili, zagotovljenemu drugim končnim uporabnikom, zlasti s klicanjem na številko „112“ prek govornih storitev. Ker ni enotnega razumevanja zahtev glede funkcionalne enakovrednosti, bi bilo treba določiti zahteve, ki posnemajo funkcionalnosti komunikacij v sili, ki jih uporabljajo drugi končni uporabniki, zlasti govornih storitev. Če države članice iz tehničnih razlogov ne morejo izpolnjevati zahtev glede funkcionalne enakovrednosti iz te uredbe, bi morale Komisijo obvestiti o podrobnih razlogih, zakaj to ni mogoče. Države članice bi morale obvestiti Komisijo, kadar tehnična zasnova določenega načina dostopa do služb za pomoč v sili ne zahteva ali omogoča uporabe enotne evropske številke za klic v sili „112“ in kako se zagotavlja enaka ali višja raven ozaveščenosti med končnimi uporabniki invalidi v zvezi s tem načinom dostopa.

(12) Da bi Komisija lahko spremljala združljivost, kakovost, zanesljivost, interoperabilnost in neprekinjenost načinov dostopa do služb za pomoč v sili za končne uporabnike invalide, bi morale države članice poročati o načinih dostopa do služb za pomoč v sili, ki so za končne uporabnike invalide, vključno s tistimi, ki uporabljajo storitve gostovanja, določeni v njihovi jurisdikciji. Poročilo bi moralo vsebovati prvo oceno skladnosti načinov dostopa, o katerih se poroča, z zahtevami glede funkcionalne enakovrednosti v skladu s to uredbo. Migracija na omrežja, ki temeljijo izključno na internetnem protokolu, bo omogočila izvajanje novih, dostopnih komunikacijskih storitev, kot sta storitev besedilnega sporočanja v realnem času ali storitev celotnega pogovora. Države članice bi zato morale poročati o težavah v zvezi z interoperabilnostjo, združljivostjo ali neprekinjenostjo, s katerimi se srečujejo med uvajanjem takih storitev, zlasti za gostujoče končne uporabnike. Za izpolnitev obveznosti iz člena 16 Uredbe (EU) 2022/612 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) v zvezi s poročanjem BEREC o načinih dostopa do služb za pomoč v sili, ki so določeni v državi članici in so tehnično izvedljivi za uporabo s strani uporabnikov gostovanja, bi morali nacionalni regulativni organi ali drugi pristojni organi po potrebi določiti tehnične razloge za nerazpoložljivost komunikacijskih storitev v sili za gostujoče končne uporabnike, kadar so te storitve na voljo domačim končnim uporabnikom. Na podlagi prvega poročila in informacij, zagotovljenih v naslednjih letih, bo Komisija lahko ocenila potrebo po sprejemanju dodatnih ukrepov, vključno z mandati za standardizacijo, za obravnavanje takih vprašanj.

([4]) Uredba (EU) 2022/612 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. aprila 2022 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (prenovitev) (UL L 115, 13.4.2022, str. 1).

(13) Komunikacije v sili in informacije o lokaciji kličočega morajo biti preusmerjene na najustreznejši center za obveščanje, da se omogočita ustrezno odgovarjanje na klice v sili in njihova obravnava. Učinkovito preusmerjanje komunikacij v sili bi bilo treba zagotoviti tudi v okviru tehnološke migracije z vodovno komutiranih tehnologij na paketno komutirane. Najustreznejši center za obveščanje običajno določi država članica na podlagi krajevne pristojnosti za obravnavo komunikacij v sili ali pristojnosti za obravnavo določene vrste komunikacije, na primer center za obveščanje, opremljen za obravnavanje besedilnega sporočanja v realnem času ali komunikacije v znakovnem jeziku. Medosebne komunikacijske storitve, zagotovljene s paketno komutiranimi tehnologijami, ki zagotavljajo govorne, besedilne – tudi besedilne storitve v realnem času – in video storitve, se lahko preusmerjajo v domeno javnega omrežja ali domeno centra za obveščanje. Čeprav komunikacija v sili doseže sistem centrov za obveščanje prek javnih omrežij, bo morda potrebno dodatno preusmerjanje znotraj domene centrov za obveščanje, da se doseže najustreznejši center za obveščanje, kar je odvisno od nacionalne organizacije centrov za obveščanje. Za zagotovitev razpoložljivosti učinkovitih komunikacij v sili, ki bi koristile vsem končnim uporabnikom, bi morale države članice zagotoviti pravočasno preusmerjanje vseh vrst komunikacij v sili in informacij o lokaciji kličočega, ki so določene na njihovem ozemlju, na najustreznejši center za obveščanje.

(14) Učinkovitost dostopa do služb za pomoč v sili je odvisna od pravočasnega posredovanja kontekstualnih informacij službam za pomoč v sili. Države članice bi morale zagotoviti, da je najustreznejši center za obveščanje, na katerega se preusmeri komunikacija v sili, tehnično sposoben pravočasno posredovati kontekstualne informacije službam za pomoč od trenutka, ko navedeni center za obveščanje o dogodku obvesti navedene službe. V skladu z nacionalno organizacijo centrov za obveščanje lahko najustreznejši center za obveščanje oceni uporabnost kontekstualnih podatkov in filtrira informacije, ki se zagotovijo službam za pomoč v sili.

(15) Da bi se Komisiji omogočilo spremljanje učinkovitosti preusmerjanja na najustreznejši center za obveščanje, bi morale države članice poročati o uspešnosti preusmerjanja komunikacij v sili na najustreznejši center za obveščanje v smislu njihove pravočasnosti, tudi pri uporabi govornih, besedilnih ali video storitev.

(16) Zagotavljanje nemotenega dostopa končnim uporabnikom, ki potujejo v drugo državo članico, vključno s končnimi uporabniki invalidi, do služb za pomoč v sili brez prehodne registracije morda ni pod izključnim nadzorom države članice in bi bila zato potrebna skladnost s skupno dogovorjenimi zahtevami glede interoperabilnosti. Brez poseganja v izvajanje storitve besedilnega sporočanja v realnem času ali storitve celotnega pogovora v skladu z Direktivo (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) bi bilo treba omogočiti izvajanje dostopa do služb za pomoč v sili prek govornih, besedilnih ali video storitev prek komunikacij v sili na mobilnih aplikacijah. Mobilne aplikacije lahko omogočajo prenos bogatih kontekstualnih podatkov najustreznejšemu centru za obveščanje. Ko končni uporabnik prenese in namesti mobilno aplikacijo, lahko komunicira z najustreznejšim centrom za obveščanje po vsej Uniji, če to omogočajo skupne zahteve glede interoperabilnosti, ponudniki mobilne aplikacije in nacionalni sistemi centrov za obveščanje pa te zahteve izpolnjujejo. Države članice bi morale v dobri veri sodelovati s Komisijo pri opredeljevanju skupnih zahtev glede interoperabilnosti, katerih izvajanje bi omogočilo prenos takih komunikacij v sili najustreznejšemu centru za obveščanje prek mobilnih aplikacij po vsej Uniji.

(17) Sistemi centrov za obveščanje, ki so bili razviti za odgovarjanje na vodovno komutirane komunikacije in njihovo obravnavo, se morda ne bodo mogli odzivati na vse lastnosti komunikacij v sili, sproženih prek paketno komutirane tehnologije, ter jih obravnavati in obdelati. Za zagotovitev preglednosti z ustreznimi deležniki, zlasti s ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev in omrežij, ter za zagotovitev skladne in pravočasne nadgradnje sistemov centrov za obveščanje na ozemlju držav članic bi morale te pripraviti časovni načrt za nadgradnjo zmogljivosti svojih sistemov centrov za obveščanje za odgovarjanje na vse komunikacije v sili, zagotovljene prek paketno komutirane tehnologije, ter njihovo obravnavo in obdelavo. Časovni načrt bi moral vsebovati pričakovano časovnico in datum uvedbe novih načinov dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili prek paketno komutiranih tehnologij, ne glede na to, ali se te omogočajo v jedrnem omrežju kot medosebne komunikacijske storitve na podlagi številke ali se uvedejo prek mobilne aplikacije. Časovni načrt bi moral vsebovati informacije o časovnici nadgradnje zmogljivosti sistemov centrov za obveščanje, pri čemer bi bilo treba upoštevati obveznosti iz Direktive (EU) 2019/882 in zakonsko predpisane roke iz navedene direktive. To zadeva zlasti ustrezno odgovarjanje najustreznejšega centra za obveščanje na komunikacije v sili na enotno evropsko številko za klic v sili „112“ z uporabo sinhroniziranega govora in besedila (vključno z besedilom v realnem času) ali, kjer je zagotovljen

([5]) Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

video, govora, besedila (vključno z besedilom v realnem času) in videa, sinhroniziranih kot celotni pogovor. Če je ustrezno, bi bilo treba navesti pričakovane zakonske zahteve glede uvedbe komunikacij v sili prek paketno komutiranih tehnologij na podlagi nacionalne zakonodaje. Časovni načrt bi se moral nanašati na vmesne mejnike, na primer javna posvetovanja in posvetovanja z deležniki, zakonodajne ukrepe, interoperabilnost, testiranje neprekinjenosti in zanesljivosti, javno naročanje itd. Države članice bi morale časovni načrt in najnovejše informacije o njegovem izvajanju predložiti Komisiji. Poročati bi ji morale tudi o težavah z interoperabilnostjo in neprekinjenostjo, s katerimi se srečujejo pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih storitev, ki se uporabljajo za dostop do služb za pomoč v sili, da bi Komisija lahko ocenila potrebo po sprejemanju dodatnih ukrepov, vključno z mandati za standardizacijo, s katerimi bi se odpravila taka ozka grla.

(18) Redno in strukturirano zbiranje informacij od držav članic glede več vidikov, ki se nanašajo na učinkovitost komunikacij v sili v Uniji, je nujno, da lahko Komisija spremlja njihovo izvajanje obveznosti iz člena 109 Direktive (EU) 2018/1972, kot jo dopolnjuje ta uredba, in skladnost z njimi. Po prvem poročilu, kot je določeno v tej uredbi, bi morale države članice Komisiji predložiti najnovejše informacije, kot se zahtevajo v okviru vsakega zbiranja podatkov, ki ga Komisija začne za namene izpolnjevanja svoje obveznosti poročanja Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 109(4) Direktive (EU) 2018/1972.

(19) V skladu s členom 109(8) Direktive (EU) 2018/1972 je bilo opravljeno posvetovanje z Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije, ki je mnenje podal 14. oktobra 2022.

(20) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 15. novembra 2022 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Ta uredba določa ukrepe za zagotovitev učinkovitega dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili v zvezi z rešitvami za določanje informacij o lokaciji kličočega, dostopom za končne uporabnike invalide in preusmerjanjem na najustreznejši center za obveščanje.

Člen 2

V tej uredbi se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

(1) „učinkovita komunikacija v sili“ pomeni komunikacijo v sili, kot je opredeljena v členu 2, točka 38, Direktive (EU) 2018/1972, ki zagotavlja:

(a) pravočasno komunikacijo med končnim uporabnikom in najustreznejšim centrom za obveščanje ter

(b) pravočasno razpoložljivost kontekstualnih informacij, vključno z informacijami o lokaciji kličočega;

([6]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

(2) „kontekstualne informacije“ pomenijo informacije, ki jih prek komunikacije v sili posreduje končni uporabnik ali se samodejno pridobijo in prenesejo iz naprave končnega uporabnika ali ustreznega omrežja, da se omogočita pravočasna opredelitev intervencijskih virov služb za pomoč v sili in hiter prihod služb za pomoč v sili na kraj intervencije.

POGLAVJE 2

INFORMACIJE O LOKACIJI KLIČOČEGA

Člen 3

1. Pri določanju meril za natančnost in zanesljivost informacij o lokaciji kličočega v skladu s členom 109(6) Direktive (EU) 2018/1972 pristojni regulativni organi v mejah tehnične izvedljivosti zagotovijo, da se lokacija končnega uporabnika določi tako zanesljivo in natančno, kot je potrebno, da lahko službe za pomoč v sili priskočijo na pomoč končnemu uporabniku. Pristojni regulativni organi merila določijo ob upoštevanju parametrov iz odstavkov 2 in 3 tega člena.

2. V zvezi s fiksnimi omrežji:

(a) merilo natančnosti za informacije o lokaciji kličočega se izrazi kot informacije, povezane s fizičnim naslovom omrežne priključne točke;

(b) merilo zanesljivosti informacij o lokaciji kličočega se izrazi kot stopnja uspešnosti tehnične rešitve ali kombinacije tehničnih rešitev, izražena v odstotkih, za določitev in prenos informacij o lokaciji kličočega, ki ustrezajo merilu natančnosti, na najustreznejši center za obveščanje.

3. V zvezi z mobilnimi omrežji:

(a) merilo natančnosti za informacije o lokaciji kličočega se izrazi v metrih. Če je ustrezno, se v metrih izrazi tudi merilo za višinsko ali vertikalno natančnost;

(b) merilo zanesljivosti informacij o lokaciji kličočega se izrazi kot stopnja uspešnosti tehnične rešitve ali kombinacije tehničnih rešitev, izražena v odstotkih, za določitev in prenos informacij o območju iskanja, ki ustrezajo merilu natančnosti, na najustreznejši center za obveščanje.

POGLAVJE 3

DOSTOP DO SLUŽB ZA POMOČ V SILI ZA KONČNE UPORABNIKE INVALIDE

Člen 4

Države članice pri uvajanju načinov dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili za končne uporabnike invalide zagotovijo, da so, če je to tehnično izvedljivo, izpolnjene naslednje zahteve glede funkcionalne enakovrednosti:

(a) komunikacija v sili omogoča dvosmerno interaktivno komunikacijo med končnim uporabnikom invalidom in centrom za obveščanje;

(b) komunikacija v sili je nemoteno in brez predhodne registracije na voljo končnim uporabnikom invalidom, ki potujejo v drugo državo članico;

(c) komunikacija v sili je končnim uporabnikom invalidom zagotovljena brezplačno;

(d) komunikacija v sili se nemudoma preusmeri na najustreznejši center za obveščanje, ki je usposobljen in opremljen za ustrezno odgovarjanje na komunikacijo v sili s strani končnih uporabnikov invalidov in njeno obdelavo;

(e) za komunikacijo v sili za končne uporabnike invalide so zagotovljene ravni natančnosti in zanesljivosti informacij o lokaciji kličočega, enakovredne tistim, ki so zagotovljene drugim končnim uporabnikom;

(f) končnim uporabnikom invalidom je omogočeno, da dosežejo vsaj enako raven ozaveščenosti o načinih dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili kot drugi končni uporabniki o klicih v sili na številko „112“, bodisi na podlagi same zasnove sredstev dostopa bodisi z ukrepi za ozaveščanje.

POGLAVJE 4

PREUSMERJANJE NA NAJUSTREZNEJŠI CENTER ZA OBVEŠČANJE

Člen 5

Države članice zagotovijo, da se komunikacije v sili in informacije o lokaciji kličočega nemudoma preusmerijo na najustreznejši center za obveščanje, ki je tehnično sposoben, da posreduje kontekstualne informacije službam za pomoč v sili, ko jih obvesti o dogodku.

Člen 6

Za zagotovitev tehnične izvedljivosti nemotenega dostopa do služb za pomoč v sili, kot je določeno v členu 4(1), točka (b), te uredbe, in brez poseganja v izvajanje Direktive (EU) 2019/882 države članice sodelujejo s Komisijo pri opredelitvi skupnih zahtev glede interoperabilnosti, ki omogočajo komunikacijo v sili z najustreznejšim centrom za obveščanje prek mobilne aplikacije kjer koli v Uniji.

POGLAVJE 5

POROČANJE

Člen 7

1. Države članice Komisiji redno poročajo o uspešnosti preusmerjanja na najustreznejši center za obveščanje v skladu s členom 5, ki se izvaja za komunikacije v sili in informacije o lokaciji kličočega.

2. Države članice pripravijo in Komisiji najpozneje do 5. novembra 2023 predložijo časovni načrt za nadgradnjo nacionalnega sistema centrov za obveščanje, da bi lahko prejemali komunikacije v sili, nanje odgovarjali in jih obdelovali prek paketno komutirane tehnologije. V časovnem načrtu je naveden datum pričakovane uvedbe govornih, besedilnih ali video komunikacij v sili prek paketno komutiranih tehnologij. Časovni načrt vsebuje tudi okvirni datum, do katerega bodo centri za obveščanje pripravljeni na prejemanje takih komunikacij v sili. Države članice zagotovijo najnovejše informacije o izvajanju vmesnih mejnikov časovnega načrta v skladu s členom 8.

Člen 8

1. Države članice najpozneje do 5. marca 2024 Komisiji sporočijo:

(a) merila za natančnost in zanesljivost informacij o lokaciji kličočega, izražena v skladu s parametri iz člena 3;

(b) načine dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili, ki jih uporabljajo končni uporabniki invalidi, vključno s tistimi, ki uporabljajo storitve gostovanja, in oceno njihove skladnosti z zahtevami glede funkcionalne enakovrednosti iz člena 5.

2. Države članice Komisiji predložijo informacije iz tega člena in člena 7 brez poseganja v prvotna roka, navedena v njiju, v okviru vsakega zbiranja podatkov, ki ga Komisija začne za namene izpolnjevanja svoje obveznosti poročanja Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 109(4) Direktive (EU) 2018/1972.

POGLAVJE 6

KONČNE DOLOČBE

Člen 9

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN